Tak til Ballerup lærerforening for en dejlig afslappet medlemsaften 2. Okt. 2015

Først frygtede jeg aftenens show.

”En større Ja-hat, tak” af Tine Marie og Natasha. Skulle vi nu sidde der og have et ryg-klap og komme videre!

Men vi blev glædeligt overrasket, de to unge damer var sjove. Efter kort tid måtte de belære publikum om, hvordan man indtager et Stand up. Der var åbenbart ikke den ’rigtige respons’. Derfor fik vi en lektion i hvordan man kan tillade sig at grine helt individuelt på replikker som rammer kun én selv. Nu gik det meget bedre, der var mange gode oplevelser og masser af fordomme at nikke genkendende til.

Flere gange i min hverdag efterfølgende har jeg sendt en tanke tilbage til Tine Marie og Natasha. Første gang da jeg ønskede at få mine elevers opmærksomhed og ro i klassen.

De korslagte arme med front vendt mod eleverne - Ja, jeg har god tid. Jeg venter

Eller: ”SHYSS, SHYSS” Det er blevet et absolut no-go fra min side at sige ”shyss” nogen sinde mere! Ok, i hvert fald i et stykke tid.

”Film og elektronisk udstyr”! Aftenens repertoire ruller forbi nethinden, et whiteboard hvor det nærmest er umuligt at skelne hvad der foregår i filmen, klassen som er total mørklagt og jeg må famle mig frem for alligevel til sidst at acceptere, at kvaliteten er og blive ringere end ringe, på grund af forældet og nedslidt udstyr. Timen er omme endnu inden vi er kommet ordentlig i gang, helt på samme måde som da undervisningen blev formidlet på VHS og fjernsyn. Ungerne er glade, nu er der frikvarter.

Vi fik brugt lattermusklerne, det trængte vi til. Jeg oplevede at alle nød samværet uden krav, hvor man bare kunne hygge, snakke og spise og der var rigeligt af det hele. Det var dejligt at det var arrangeret så afslappet. At anretningen var ta’selv bord og vi kunne slå os ned, lige der hvor vi havde lyst. Tak til de tillidsvalgte som vartede os op og gjorde det til en hyggelig aften.

Med skolereform og kommunalreform har vi for alvor brug for de øjeblikke hvor vi kan værne om vores sammenhold, det sammenhold som er styrken i hverdagen.

Hilsen Lisbeth